

*Lea Goldberg**Szerelmem földjének dalaiból*

1

*Koldus hazám, királyod koronátlan,
hajléka-sincs királynőd a szabadban lakik,
s a teljes éven át eső hull e hazában,
és nincs tavasz, csak hét napig.*

*De hét napig a rózsák ragyogása,
szirmain édes harmat hét napig,
koldusod mind kiáll a napvilágra,
minden koldusod boldog hét napig.*

*Koldus hazám, királyod koronátlan,
hajléka-sincs királynőd a szabadban lakik,
a teljes éven át itt inséges világ van,
de ünnep hét napig.*

*De hét napig az asztal megterítve,
hét napig áldott gyertyaláng lobog,
nyugalom és könnyebbség száll a szívre,
imában izzik minden koldusod,
fölöttük mennyezetként függ a fény,
megannyi menyasszony és vőlegény.*

*Koldus hazám, te nyomorult szegény,
hajléka-sincs királynőd, királyod koronátlan,
gyalázatodról szólni annyi száj van,
dicsőségedről hát hadd szóljak én.*

*Befordulok minden sikátorodba,
az utcáidon mind végigmegyek,
ahol falaid már rommá omolva,
összegyűjtöm az apró köveket.*

*Nem fáradok bele téged dicsérni,
és hangomat kintorna-hang kíséri,
míg szépségedről dalolok neked.*

2

*Virág borítja a mandulaágot,
szerelmem földjén vendégekre várnak,
hét kücsi asszony,
hét anya,
a kapuban hét ékes ara.*

*Szerelmem földjén lobognak a zászlók,
nehéz útjáról megtért a zarándok.
Itt az óra
amire vártok,
baj tüntére, csupa jóra.*

*De meglátni ki meri,
ki az, aki felismeri,
ki nem hibázik,
tétovázik,
kaput ugyan ki nyit neki?*

*Éber szívvel álmodom én,
házamba éppen belép az áldott,
s íme, hajnali fény.*

Későn, korán

*Az idő mintha hirtelen megállna,
és kertjeinkben, úgy, mint valaha,
feszlik az almafák fehér virága,
vagy épp lehull a lombok aránya.*

*Mintha világunk nem dőlt volna össze,
mintha nem tudnánk, ami tudható:
áll még a házuk, s helyünk vár örökre
az asztalnál, mely fénylik, mint a hó.*

Hamszin

– részlet –

*Szobámban a redőnyök leeresztve,
füllelt sötétség, ahogy hajdanán
egy marranus házában széder este,
de reggelinél ülünk most, anyám.*

*Kenyeret vágysz, és noszogatsz: „egyél csak”,
és máris fáradt szép, szegény kezed,
és dolgozol rám azután egész nap,
hogy fáradtságod elfeledd.*

*Lásd, a puszta forró lehelletének,
a hamszinnak leánya ez a föld,
s mint aki meddő asszonyosorora érett,
némasága oly kemény, meggyötört.*

Székely Magda fordítása